

„Z jedné strany alpiny, z druhé padají miny, tak začala válka na Itálii ...“

Vznik italských legií se datuje rokem 1916, kdy po ofenzívách u Isonza (Soči) - hraniční řeky mezi Itálií a Rakouskem stoupal počet českých zajatců, kteří se zapojovali do boje proti rakousko-uherské armádě. Československý dobrovolnický sbor v Itálii byl založen roku 1917 v zajateckém táboře Santa Maria Capua severně od Neapole. Sbor měl zpočátku něco přes 200 mužů. Jejich první akcí byly kruté boje u Martella, Gorice nebo Dos Altos, kde legionáři odráželi tvrdé dělostřelecké, minometné i bodákové útoky nepřítele. Generačně sice zvolna, ale neodvratně z našeho světa mizí staré rodinné archivy. Blednou dochované lístky z válečného pole i památní fotografie. Zatím je známo, že v zákopech první katastrofické války 20. století sloužilo v italských legiích celkem pět lhenických rodáků. Všichni přežili. Připomeňme si jejich jména, za nimiž lze aspoň krátce vystopovat malé osobní příběhy velké odvahy.

Legionář Jan Harant * 23. července 1885 Lhenice čp.133, Jedličků, syn Vojtěcha Haranta, mistra pekařského, hostinského ve Lhenicích 133 a jeho manželky Rosalie, šikovatel píseckého c.k. pěšího pluku číslo 11, zajat 3. 11. 1916 v bitvě o město Gorice. Do čs. legie vstoupil 13. 2. 1918 v italském městě Padula a byl zařazen v hodnosti četaře k 33. pěšímu pluku. Službu v legiích skončil 31. 12. 1919, dále byl veden jako starší strážmistr čs. armády ve štábu vozatajstva. Rolnický rod Harantů pocházel z obce Střídka v šumavském Podlesí.

Legionář Josef Novotný * 10. března 1892 Lhenice čp. 100, Martínků, voják c.k. zeměbranceckého pěšího pluku číslo 6 posádkou v Chebu, zajat 24. 8. 1917 na frontě u Jeleníku. Do čs. legie vstoupil 29. 11. 1918 v campu Sulmona, zařazen jako voják k 34. střeleckému pluku. Službu v legiích skončil 25. 5. 1920, demobilizován. V listopadu 1921 se v chrámu sv. Ludmily v Praze na Královských Vinohradech oženil s Albínou Muškovou.

Legionář František Pinter * 4. července 1885 Zahájí, domovská příslušnost k městysu Lhenice, voják c.k. zeměbranceckého pěšího pluku číslo 29 v Českých Budějovicích, zajat 23. 10. 1915 na frontě u Doberdo del Lago. Do čs. legie byl přijat ze zajateckého tábora v Padule 22. 4. 1918, zařazen jako voják-střelec k 9. rotě 35. pěšího pluku. Službu v legiích skončil 15. 10. 1919, demobilizován.

Legionář Karel Škédla * 10. února 1888 Lhenice čp. 52, Špeltů, syn Josefa Škédla, velitele četnické stanice v Mýtě u Zbirohu a Veroniky roz. Pinterovy ze Lhenic 52, desátník c.k. pěšího pluku č. 35 v Plzni, zajat 16. 11. 1917 v toskánském Castelo di Meleto. Do čs. legie vstoupil 5. 1. 1918, zařazen v hodnosti četaře k 7. divizi 30. střeleckého pluku. Službu v legiích skončil 13. 10. 1919, demobilizován. Legionářův dědeček Karel Škédla působil jako městský tajemník v Hluboké nad Vltavou.

Legionář Josef Tinhofer * 9. března 1890 Lhenice čp. 113, Kálů, syn truhláře Jana Tinhofera a jeho manželky Marie roz. Schönbauerové, známo je zatím jen datum vstupu do čs. legií dne 13. 5. 1918 a zařazení ke zdravotnímu oddílu.

Pramen:

Databáze československých legionářů z 1. světové války. Vojenský historický archiv Praha, 26. 3. 2009.
Pro stránky měsíčníku Moje Lhenicko byly doplněny místopisné a rodopisné údaje, databáze je neobsahuje.
Osobní data legionářů jsou nově ověřena ve lhenických matrikách.

Pro ML připravil -mt-.